

Selhání za selháním – Američané se diví, proč potřebují CIA

infokuryr.cz/n/2022/10/11/selhani-za-selhanim-americane-se-divi-proc-potrebuji-cia

kuryr

11. října 2022

V roce 1995 americký senátor předložil Kongresu návrh zákona s názvem Abolition of the Central Intelligence Agency Act, a to byl první náznak toho, že se v CIA po mnoho let něco nedaří. Podle listu The New Yorker byli Američané vždy přesvědčeni, že agentura dělá důležité věci, ale dnes, po 75 letech od jejího založení, není jasné, zda CIA dělá svou práci dobře.

4.ledna 1995 senátor státu New York Daniel Patrick Moynihan předložil Kongresu návrh zákona nazvaný Abolition of the Central Intelligence Agency Act. O rok dříve byl Aldrich Ames, kariérní zpravodajský důstojník, který řadu let sloužil v CIA, odsouzen za dlouholetého „krtka“ sovětské a později ruské rozvědky. Moynihan řekl, že případ byl tak do očí bijícím projevem nekompetence, že ve skutečnosti mohl odvést pozornost od „zásadních selhání CIA“. Diagnostikoval, co je se CIA špatně. Podle The New Yorker

byli roky i ti nejstřízlivější kritici CIA přesvědčeni, že agentura dělá důležité věci, ale dnes, po 75 letech od jejího založení, není jasné, zda CIA dělá svou práci dobře.

Jak pokračuje autor materiálu, téměř od chvíle, kdy byla vytvořena CIA, bylo cítit, že kolem administrativy není něco v pořádku. Součástí této „chyby“ byla propast mezi tajnými operacemi a shromažďováním a analýzou zpravodajských informací. Ředitel agentury měl být šéfem americké rozvědky jako celku, ale jako vždy šlo muži v této pozici více o dokonalost než o koordinaci. Toto zarovnání zůstalo na místě až do vytvoření ministerstva národní zpravodajské služby v roce 2004. Byl to krok, který v podstatě pokračoval v tradici snahy vypořádat se s neefektivitou CIA vytvářením dalších a dalších agentur, kanceláří a center.

V knize *Spies, Lies and Algorithms: The History and Future of American Intelligence* – jedné z několika nedávných knih k připomenutí 75. výročí založení CIA – Amy B. Zegartová, politoložka ze Stanfordu, uvádí skandály týkající se špionáže v rámci Spojené státy prováděné různými zpravodajskými agenturami, zejména NSA, FBI a CIA. Zegart cituje Senátní zprávu o mučení z roku 2014, která podrobně popisuje vážné zneužívání v takzvaných černých lokalitách CIA.

Rhodri Jeffreys-Jones ve své knize *A Matter of Reputation: A History of CIA* píše, že agentura se po mnoho let chovala, jako by její vliv závisel na jejím postavení v očích těch v Bílém domě, což ji motivovalo nabízet rychlá řešení prezidentům, která nic neřeší. Výsledkem byl pokles vlastní autority CIA a autority Spojených států ve společnosti doma i v zahraničí.

Během vietnamské války mohla CIA nabídnout skutečné, ale nepříjemné informace nejvyššímu americkému vedení, a když je následné administrativy nechtěly slyšet, zaměřily se na pomoc poskytnutím těchto zdánlivě rychlých oprav. To vyvrcholilo podněcováním nepokojů v roce 1963, špehováním protiválečných

demonstrantů a zahájením programu Phoenix, kampaně proti Vietkongu, která se vyznačovala mučením a mimosoudními vraždami.

Jak poznamenává autor článku, problém je v tom, že samotná CIA se podle všeho moc nenaučí. Počínaje rokem 1949 CIA vysadila ukrajinské nacionalistické emigranty přes sovětské hranice, kde byli rychle zatčeni. A CIA opakovala stejný postup několik let. Činnosti CIA v Íránu navíc vedly k „nepředvídaným důsledkům“ v podobě náboženského extremismu, revolučních povstání, americké krize s rukojmími, přerušovaných vazeb, regionální nestability a dnešní rostoucí jaderné hrozby.

Autor materiálu samozřejmě uzavírá, že mnoho aktivit CIA je stále utajovaných, ale i když analyzujeme informace, které jsou poskytovány veřejnosti, můžeme dojít k závěru, že CIA utrpěla „definující porážku“ v každém desetiletí její existence – někdy dokonce více než jedna. V devadesátých letech to byl Aldrich Ames, v roce 2000 to byla fantomová „zbraň hromadného ničení“ v Iráku, následovalo nelegální mučení a stále se rozrůstající program „cíleného zabíjení“ pomocí dronů, které jsou obvykle doprovázeny velkým množstvím civilních obětí. A zdá se, že vztah Baracka Obamy s Johnem Brennanem, ředitelem CIA v letech 2013 až 2017, vedl bývalého prezidenta k souhlasu, že zabíjení amerických občanů v zahraničí je přijatelné, pokud je rozumně zorganizované.

INFOKURÝR

Sdílet:

Continue Reading

[Previous Ukrajinská pomsta Západu](#)